

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/235/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

379/2011. (XII. 20.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2011. április 13-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2011. december 20-án megtartott zárt ülésén – dr. Féja András testületi tag párhuzamos véleményével - született állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

Indokolás

A panaszos az E. Rendörkapitányságon 2011. április 9-én személyesen terjesztette elő a panaszát, illetve 2011. április 13-án az E. Nyomozó Ügyészségen is panaszbeadványt terjesztett elő. Az E. Rendörkapitányság az Országos Rendör-főkapitányság (továbbiakban: ORFK) Ellenörzési Szolgálatán keresztül a Testülethez tette át a panaszbeadványt érdemi elbírálás végett, egyúttal a rendörség előtti panaszeljárást a Testület érdemi döntéséig felfüggesztette.

I.

1) A panaszos panaszbeadványában előadta, hogy 2011. április 9-én szombaton a kora hajnali órákban az egyik ismerőse autójával B.falván közlekedtek és otthonukba tartottak. Az ismerős nevét nem kívánta megjelölni. A R. F. utcában utánuk ment egy járőrautó, amelyben két rendör ült. A rendörök leállították a kocsit és az ismerőst megszondáztatták. Ennek eredményét szintén nem kívánta megjelölni. A soför vezetői engedélyét a helyszínen elvették az intézkedő rendörök, T. B. és K. K., akik mindketten a B.falvi KMB irodán dolgoznak. Később szintén B.falván a B. úton a panaszos és ismerőse kiszálltak az autóból. Talán két méterre távolodhattak el a gépjárműtől, amikor ugyanaz a két rendör jelent ott meg szolgálati gépkocsival. T. B. odalépett a panaszoshoz és annyit mondott, „nem lesz ez már sok?“, majd ezt követően rögtön megbilincselte és beültetette a rendőrautóba. A panaszos mindkét kezét hátra bilincselte az intézkedő rendör (T. B.) akként, hogy megfordította, és a panaszos ekkor szabályszerűen „rábukott” a rendőrautóra, majd automatikusan hátrатette a kezeit, melyekre T. B. ráhelyezte a bilincset. A panaszos megjegyzi, hogy az intézkedés során csak vele szemben alkalmaztak bilincset. Utána a rendörök beszállították a panaszost Egerbe az orvosi ügyeletre. Útközben próbálta tőlük megtudni azt, hogy miért teszik ezt vele, de elfogadható választ nem kapott. Elmondta még, hogy a megbilincselése előtt a rendörök nem igazoltatták, ott a helyszínen nem szondáztatták meg, és azt sem mondták meg, hogy miért van erre az intézkedésre szükség vele szemben. A vérvétel az orvosi ügyeleten zajlott le, majd a panaszost a két rendör magára hagyta, nem szállította vissza B.falvára, pedig ők oda mentek vissza. Ekkor körülbelül hajnali 4 óra volt. A panaszos kénytelen volt egy ismerőst megkérni, hogy szállítsa haza a lakóhelyére, B.falvára.

Még ugyan ezen a napon, vagyis április 9-én délután 14 óra körüli időben autóval közlekedett a panaszos B.falván és egy rendőrautót vett észre, ezért megállt. A panaszos szeretne volna megérdeklődni az autóban ülő rendőröktől, hogy miért bilincseltek meg a kollegáik éjszaka B.falván és miért szállították be E. városába vérvételre. A rendőrautóval két rendőr volt, Gy. G. és B. P., utóbbtól kérdezte meg a panaszos, hogy miért is volt szükség az egész intézkedésre vele szemben. Erre Gy. G. elkérte a vezetői engedélyét, amit a panaszos át is adott. Az iratot azonban nem kapta vissza, ezért meg is kérdezte Gy. G.-t, hogy miért nem adja vissza a jogosítványát, mire ő annyit válaszolt, hogy azért, mert éjszaka intézkedtek a panaszossal szemben. A panaszos ekkor közölte a rendőrrel, hogy az intézkedés során nem vették el a jogosítványát és tudomása szerint utólag azt már nem is vehetik el tőle. Gy. G. azonban ennek ellenére sem adta vissza a jogosítványt, hanem írt egy elismervényt a vezetésre jogosító okmány helyszíni elvételéről és azt átadta a panaszosnak. A továbbiakban a panaszos húga vezette az autót, és azzal a nagymamájukhoz mentek. Ott érte utol a panaszost mobiltelefonján Gy. G. kb. 14 óra 22 perckor, és arra kérte, hogy ha tud, menjen oda a B.falvi KMB iroda elé, de azt nem mondta meg, hogy miért. A panaszos ott találkozott Gy. G.-vel és a vele szolgálatban lévő B. P.-vel. Gy. G. ott a rendőrség épülete előtt vissza akarta adni a panaszosnak a jogosítványát, amit nyújtott is a panaszos felé. A panaszos a harmadik próbálkozásra át is vette tőle. Kiderült azonban az is, hogy miért akarta akkor a panaszosnak visszaadni Gy. G. a jogosítványt, cserébe Gy. G. azt az elismervényt szeretne volna tőle visszakapni, amelyet a jogosítvány elvételekor írt nem sokkal korábban. Gy. G. közölte, ha a panaszos visszaadja neki az elismervényt, akkor „nem is találkoztak”. Gy. G. hozzátette azt is, hogy ezt a panaszos érdekében mondja. A panaszos azonban nem adta vissza neki az elismervényt, mert akkor már tudatában volt annak, hogy a rendőr szabálytalan dolgot követett el vele szemben, és jogtalanul vette el a jogosítványát.

A panaszos szerint indokolatlanul szállították be E. városba vérvételre, és jogtalanul vették el tőle a jogosítványát a rendőrök.

2) A panaszos 2011. április 9-én 17 óra 52 perckor az E. Rendőrkapitányságon is panaszt terjesztett elő. Meghallgatása során előadta, hogy aznap 2 óra 30 perc körüli időben B.falva, IV. Béla úton egy autó mellett állt. Az autó egy ismerőséé, ő maga azzal nem közlekedett. Megállt a panaszos mellett egy rendőrautó, és kiszálltak belőle T. B. és K. K. körzeti megbízottak. T. B. megkérdezte, hogy nem lesz-e ez már sok, majd ezt követően megbilincselte a panaszost és a rendőrautóba ültette, ezután beszállították az orvosi ügyeletre vérvételre. A panaszos megjegyezte, hogy szondáztatás nem történt, semmilyen tájékoztatást nem kapott arról, hogy miért szállították vérvételre. Annak befejezésekor a rendőrök azonban ott hagyták E. városban, ők pedig visszamentek B.falvára. Ez hajnali 4 óra körül történt.

Előadta még, hogy 2011. április 9-én 14 óra körül B.falván megállt egy rendőrautó mellett, mert érdeklődni szeretett volna, hogy éjszaka miért állították elő. Gy. G. körzeti megbízott ekkor elkérte a vezetői engedélyét, és nem adta vissza. Megírta az elvételről szóló elismervényt. Ezt követően 14 óra 22 perckor felhívta a panaszost telefonon, hogy menjen a B.falvi KMB iroda elé. A panaszos gyalog odament, a rendőr visszaadta a jogosítványát B. P. körzeti megbízott előtt, és kérte, hogy az elismervényt a panaszos adja neki vissza, majd azt mondta, hogy „Ha visszaadod, nem találkoztunk.” Még hozzátette, hogy ezt a panaszos érdekében mondja.

A panaszos előadta még, hogy a fentiek miatt panasszal fordul a Testülethez.

3) A panaszos 2011. május 6-án írt levelében előadta, hogy 2011. április 13-án a Megyei Főügyészségen a mellékelten csatolt jegyzőkönyv szerinti panaszt tett. Ezt követően 2011. április 30-án gépkocsival közlekedett B.falva területén, amikor is a helyi rendőrség szolgálattevői B. A. és T. B. megállították. A panaszos kiszállt a gépjárművéből, érdeklődött az intézkedés okáról. A rendőrök közölték vele, hogy a vezetői engedélyét kívánják elvenni. Erre az intézkedésre a megjelölt napon este 23 órakor került sor, amikor is a panaszos egyedül ült az autóban. A rendőrök az intézkedésnek más okát nem adták. A panaszos a rendőri felhívásnak eleget tett, a vezetői engedélyét átadta, amiről elismervényt kapott, így a panaszos már kettő darab elismervénnyel rendelkezik egy hónapon belül. Az intézkedő rendőr, B. Á. tájékoztatta arról, hogy a jogosítványa bevonásának az időpontja a nyilvántartás szerint 2011. április 26., holott a panaszos szerint a rendőrök feltehetően tudták, hogy Gy. G. a panaszosnak a jogosítványát visszaadta, mert nem azzal állították meg, hogy vezetői engedély nélkül vezet.

A panaszos levelében kérte, hogy a Testület a korábbi panaszával együtt ezt a rendőri magatartást is vizsgálja meg, egyébként pedig határozat, illetve jogszabály szerinti intézkedés hiányában bevont vezetői engedélyét kéri, hogy azonnal szíveskedjen rendelkezésére bocsátani.

4) A panaszos 2011. szeptember 27-én kelt levelében előadta, hogy a B. Cs. tulajdonát képező személygépjármű mellett állt 2011. április 9-én 3 óra körül, amikor szolgálati autóval megjelent két B.falván szolgálatot teljesítő rendőr, akiket a panaszos személyesen is ismer. Igazoltatás és szondáztatás nélkül T. B. rendőr a panaszost egy „nem lesz-e már elég” felszólítással a szolgálati gépjármű oldalához szorította, hátrabilincselte a két kezét és beültetette a rendőrautóba. A panaszos ellenállást nem tanúsított. Ezt követően a rendőrök bevitték E. városba, az Sz. utcai orvosi ügyeletre, ahol vért vettek tőle. A vérvétel előtt nem vitték be az E. Rendőrkapitányságra és nem helyezték el fogdán sem. A vérvétel közben az egyik kezén rajta tartották a bilincset, a vérvétel megtörténtét követően vették azt le. Közben, a mobiltelefonján a panaszost az édesanyja többször hívta, de a rendőrök nem engedték meg, hogy a panaszos felvegye a telefont. A vérvételt követően sem szállították be az E. Rendőrkapitányságra. Ekkor a panaszos kérte a rendőröket, hogy szállítsák vissza B.falvára, de ők ezt nem tették meg, ezért a panaszos az édesanyját hívta fel, hogy menjen el érte gépkocsival.

Az előállítás közben és azt követően sem kapott semmi igazolást, így nem is tudott aláírni semmit sem. A panasz lehetőségéről tájékoztatást az intézkedés alatt és után sem kapott. Nem tudta, hogy miért bilincselték meg és szállították vérvételre.

2011. április 9-én délután az E. Rendőrkapitányságot keresete fel azért, hogy panaszt tegyen, ott adtak tájékoztatást arról, hogy a Testülethez fordulhat. A Megyei Nyomozó Ügyészségnél bejelentést tett, ahol az eljárás indult a bejelentés kapcsán.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

A)

1) Az E. Rendőrkapitányság alosztályvezetője 2011. április 15-én kelt összefoglaló jelentésében előadta, hogy K. K. r. főörzsőrmester és T. B. r. főörzsőrmester körzeti megbízottak közösen láttak el szolgálatot 2011. áprilisi 8-án 20 órától 2011. április 9-én hajnal 4 óráig szolgálati gépkocsival a B.falvai KMB Csoport területén. A körzeti megbízottak 2011. április 9-én 0 óra 45 perckor közbiztonsági ellenőrzést végeztek egy helyi sörözőben. Az ellenőrzésről jegyzőkönyv készült. Az ellenőrzés során látták, hogy az általuk ismert panaszos és B. Cs. b.falvai lakosok söröznek a vendéglátó egységben. A szolgálatuk során 2 óra 50 perckor észlelték, hogy egy Suzuki Swift típusú gépkocsi a IV. B. út és R. út kereszteződésénél lévő behajtani tilos jelzésű közlekedési táblát figyelmen kívül hagyva behajt az R. útra. A körzeti megbízottak tudták, hogy a gépkocsi B. Cs. tulajdona.

A gépkocsit és annak vezetőjét B. Cs.-t az R. úton igazoltatták, ellenőrzés alá vonták. A gépkocsi vezetőjével szemben alkalmazott Lion alkoholszonda 0,36 értéket mutatott, ezért tőle ittas gépjárművezetés szabálysértése miatt a vezetői engedélyt elvették és a feljelentést készítettek ellene. A gépkocsi - intézkedés alá nem vont – utasa, a panaszos, a gépkocsiból kiszállva egy pezsgőt bontott fel és abból ivott, amíg a barátjával szemben zajlott az intézkedés. Ez alatt többször is elmondta, hogy ha „intézkednek a barátjával szemben, akkor majd meglátják és megtudják, hogy mit fog tenni velük”. Ekkor a panaszossal szemben semmilyen intézkedést nem foganatosítottak.

Az intézkedést befejezve a körzeti megbízottak a IV. B. út 70. szám előtt álltak meg, mikor észlelték, hogy a B. út és a IV. B. út kereszteződéséből kikanyarodik ugyanazon Suzuki gépkocsi, és az ismételten részt vett a közúti forgalomban, melyet ekkor már a panaszos vezetett. A IV. B. út 47. szám előtt utolérve állították le és rendőri ellenőrzés alá vonták a Suzuki gépkocsit, aminek vezető üléséből a panaszos ugrott ki, azzal a felkiáltással, hogy „nem én vezetem”. Mivel a körzeti megbízottak egyértelműen felismerték a gépkocsivezetőben a panaszost, ezért megkezdték vele szemben az intézkedést. Ennek során a panaszos megtagadta a Lion alkoholszonda használatát, annak kifújását. Ennek hiányában az alkoholos befolyásoltság megállapítására a panaszost ruházátvizsgálat és bilincselést követően előállították az orvosi ügyeletre, ahol tőle vért és vizeletet vettek. A vérvétel ideje: 2011. április 9. 3 óra 50 perc. A vizelet mintavétel ideje: 2011. április 9. 4 óra 5 perc.

Mivel a vezetői engedélye nem volt a panaszosnál, annak elvétele nem volt lehetséges. A személyes szabadságot korlátozó intézkedés 03 órától 04 óra 05 percre tartott. Az intézkedést követően a panaszost szabadon bocsátották. Az előállítás során a panaszos T. B. r. főörzsőrmestert több alkalommal megfenyegette az „Elintézek”, „Majd meg tudod, ki vagyok én”, „Figyelj a hátad mögé”, „Vigyázz magadra” „Szar, senki vagy” szavakkal. Megkérdőjelezte az intézkedés jogszerűségét is: „Ki vagy te, hogy igazoltatni mersz és nem a cigányokkal foglalkozol?”, „Mit képzelsz magadról?”, „Miért az én vezetői engedélyem kell elvenni?”. Ennek szem és fültanúja volt az ügyeletes orvos és az asszisztens is.

Az intézkedés során az előállításról jelentés, ittas gépjárművezetés miatt büntetőfeljelentés készült, melynek kapcsán nyomozást rendeltek el. A panaszos által elmondottakról külön jelentés készült, 2011. április 11-én T. B. r. főörzsőrmester feljelentést tett becsületsértés miatt a panaszos ellen, magánindítványát előterjesztette.

Adatgyűjtés során kiderült, hogy az intézkedések a kistérségi térfigyelő rendszer kameráinak rögzítési szögein kívül vannak.

Az alosztályvezető a fentiek alapján megállapította, hogy a rendőri intézkedés kezdeményezésére a panaszossal szemben a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 13. § (1) bekezdése alapján jogszerűen került sor. Az igazoltatást megelőzően az intézkedő rendőr eleget tett az Rtv. 20. § (2) bekezdésében foglaltaknak. Az igazoltatás az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján jogszerű volt. A 27/2010. (OT14.) ORFK utasítás 25. pontjának a) bekezdése és az Rtv. 33. § (2) bekezdés c) pontja alapján az alkoholszondás mintavétel megtagadójának előállítása vér és vizelet mintavételre jogszerű volt. Az előállítás során végzett ruházat átvizsgálás az Rtv. 31. § (1) bekezdése alapján jogszerű volt. Az előállítás során a bilincshasználat az Rtv. 48. § b), c) és d) pontja alapján jogszerű volt. A kivizsgálás során az alosztályvezető megállapította, hogy az alkalmazott kényszerítő eszközöket az intézkedő rendőr jogszerűen, szakszerűen és arányosan alkalmazta. A fentiek alapján a rendőri intézkedés jogszerű, arányos és szakszerű volt.

A parancsnoki záradék szerint a kapitányságvezető egyetértett az összefoglaló jelentésben foglaltakkal. K. K. és T. B. r. főörzsőrmesterek által 2011. április 9-én foganatosított rendőri intézkedés végrehajtása az Rtv. 29. § (1) bekezdés, az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja, az Rtv. 33. § (2) bekezdés c.) pontja, az Rtv. 48. § b) c) d) pontja, és a 27/2010 (OT 14) ORFK utasítás 25. pontjának a) bekezdése szerint jogszerű, arányos és szakszerű volt.

2) T. B. r. főörzsőrmester, körzeti megbízott a 2011. április 9-én kelt jelentésében előadta, hogy aznap, szolgálata teljesítése során 0 óra 15 perc és 0 óra 45 perc közötti időben közbiztonsági ellenőrzést végzett B.falván a sörözőben. Az ellenőrzésről jegyzőkönyv készült. Az ellenőrzése közben látta amint – az általa jól ismert – panaszos és társa alkoholt (sört) fogyasztanak. Fentiek után 2 óra 50 perckor észlelte, hogy a panaszos barátjának gépkocsija a IV. B. út és az R. út kereszteződésénél lévő behajtani tilos jelzésű közlekedési táblát figyelmen kívül hagyva behajt az R. útra.

Ezek után a gépkocsit ellenőrzés, és a vezetőjét igazoltatás alá vonta, amely során a vele szemben alkalmazott Lion típusú alkoholszonda 0,36 értéket mutatott. A sofőr vezetői engedélyét a helyszínen elvette, majd vele szemben az intézkedést befejezte. Ezen intézkedése közben a gépkocsiból kiszállt a panaszos, akinek a kezében egy üveg alkoholos pezsgő volt, amit az intézkedés során bontott ki és fogyasztott el abból 0,4 dl-t. A panaszos az intézkedés során több alkalommal kérte, hogy ne intézkedjenek velük szemben. Több alkalommal hangját megemelve mondta, hogy ha intézkedik a körzeti megbízott a barátjával szemben, akkor majd meglátják és megtudják, hogy mit fog tenni. Közben folyamatosan a már említett pezsgőt kortyolgatta.

Az intézkedés befejezése után a körzeti megbízott a szolgálati gépkocsival B.falva, IV. B. úton megállt. Ekkor látta, hogy a B. út és a IV. Béla út kereszteződéséből kerekeit kipörgetve kihajt a fenti gépkocsi, de ezúttal – jól láthatóan – a panaszos vezette. A barátja a jobb első ülésen utazott. A fenti gépkocsit a körzeti megbízott ismételtén igazoltatás alá vonta. Amikor a gépkocsihoz ért, a panaszos kiugrott annak vezető üléséből, majd azt mondta „nem én vezettem”. A panaszos az alkoholszondás vizsgálat alkalmazását megtagadta, ezért előállították az orvosi ügyeletre. Előállításáról külön jelentés készült. A panaszos az előállítás teljes időtartamában felemelt hangon beszélt, valamint több alkalommal megfenyegette a körzeti megbízottat azzal, hogy elintézi és majd megtudják, hogy ki is ő valójában, meg „figyeljen a háta mögé”, vigyázzon magára. Az intézkedés jogszerűségét is kifogásolta az alábbi mondatokkal: „Ki vagy te, hogy igazoltatni mersz és nem a cigányokkal foglalkozol? ”,

„Mit képzelsz magadról?”, „majd feljelentelek”, „miért éppen az én vezetői engedélyemet kell elvenni”, „hogya mert megbilincselni”.

A panaszos ezt a magatartását a vér- és vizelet mintavétel közben is folytatta, amelynek szem- és fültanúja volt a kezelő orvos és az asszisztense is.

A jelentéshez csatolta a közbiztonsági ellenőrzés jegyzőkönyvét, ami szerint 2011. április 9-én 0 óra 15 perc és 0 óra 45 perc között kb. 40 fő tartózkodott a sörözőben, ahol az ellenőrzés ideje alatt ittas személyeket, illetve 18 éven aluliakat nem szolgáltak ki ital-, illetve dohányáruval.

3) K. K. r. főtörzsőrmester 2011. április 12-én kelt jelentésében előadta, hogy 2011. április 09-én 3 óra körüli időben járőr társával T. B. r. főtörzsőrmester körzeti megbízottal intézkedést kezdeményeztek a panaszossal szemben ittas járművezetés bűncselekmény miatt, melyről külön feljelentés és jelentés készült. A panaszos az intézkedés folyamán kollégájára vonatkozólag becsületsértő, a becsület csorbítására alkalmas megjegyzéseket tett.

Ezt követően a r. főtörzsőrmester 11 óra 30 perc körüli időpontban lakásában pihent, amikor a lakásánál megjelent a panaszos, aki őt kereste. A r. főtörzsőrmester felesége a panaszost arról tájékoztatta, hogy a férje még alszik. A panaszos nem közölte vele, hogy miért keresi, csak mondta, hogy majd később újrakeresi a r. főtörzsőrmestert, amire a rendőr felesége közölte vele, hogy nem lesznek otthon, ezért ne keresse. Ezt követően r. főtörzsőrmestert a felesége által használt telefonkészüléken 2011. április 9-én 12 óra 46 perckor kereste M. G., de ezen hívást csak később észlelték és nem hívták vissza. Később, 2011. április 9-én 16 óra 24 perckor a feleségének volt egy nem fogadott hívása. Majd 19 óra körüli időben a felesége hívta ezt a számot, mivel nem ismerték, visszahívta. A telefont a panaszos vette fel, aki közölte, hogy a r. főtörzsőrmesterrel szeretne beszélni. Ezt követően a panaszos közölte r. főtörzsőrmesterrel, aki időközben átvette a telefont, hogy feljelentést tett ellene és társa ellen az E. Rendőrkapitányságon. Ezt követően r. főtörzsőrmester közölte vele, hogy amennyiben még egyszer vagy ő, vagy a barátnője, M. G. felhívja telefonon, vagy megjelenik a lakásánál, fel fogja jelenteni zaklatás miatt. A panaszos közölte, hogy nem gondolta, hogy sértésnek veszi a r. főtörzsőrmester ezen cselekményeit. A r. főtörzsőrmester ezt követően közölte vele, hogy nem hajlandó tovább beszélni a panaszossal és letette a telefont. A jelentést azért tette meg a r. főtörzsőrmester, mert a szolgálati telefonszáma nyilvános a környéken és szerinte a panaszosnak azon kellett volna hívnia, nem pedig a felesége telefonján.

4) A panaszossal szemben járművezetés ittas vagy bódult állapotban vétség elkövetése miatt 2011. április 9-én tett büntető feljelentés eseményleírása rögzíti, hogy T. B. r. főtörzsőrmester a szolgálata teljesítése során észlelte, hogy egy Suzuki Swift a IV. Béla úton közlekedik. Ekkor látta meg, hogy a gépjárművet az általa ismert panaszos vezeti. A panaszos, amikor a rendőr utolérte, azonnal kiugrott a gépjárműből és azt mondta „nem én vezetem”. Mivel a r. főtörzsőrmester látta, amint a panaszos vezeti az autót, illetve azt is, ahogy kiszáll a gépjárműből, ezért igazoltatásra szólította fel.

Az intézkedés megkezdése előtt közölte vele a nevét, rendfokozatát, jelvéyszámát, valamint azt, hogy igazoltatni fogja a közlekedés biztonsága érdekében. Az intézkedés során a panaszos személyes iratait és a vezetői engedélyét átadni nem tudta. Az intézkedés megkezdésekor a gépkocsi jobb első üléséről szállt ki B. Cs., aki jelen volt az intézkedésnél,

valamint aki ellen külön feljelentés készült járművezetés tiltott átengedése szabálysértés elkövetése miatt. Mivel szolgálata során korábban észlelte, hogy a panaszos nagyobb mennyiségű alkoholt ivott, szükségesnek látta a r. főtörzsőrmester alkoholszonda alkalmazását. A panaszos megtagadta az alkoholszondás ellenőrzést, ezért ruházatának átvizsgálása és a törvényes felszólítások után megbilincselte, majd előállította vér- és vizelet mintavétel céljából az orvosi ügyeletre. Az orvos az orvosi ügyeleten a vér- vizeletmintát levette, a panaszos elismerte az orvosnak az alkoholfogyasztást.

A panaszost és a gépkocsit a r. főtörzsőrmester ellenőrizte a körözési nyilvántartásban, amiben nem szerepelt. A panaszossal közölte a bűncselekmény tényét, azt, hogy a gépjárművel tovább nem közlekedhet, illetve, hogy ellene büntetőfeljelentést tesz. Közölte azt is, hogy egyéb adataira nyilatkozni nem köteles, de amennyiben nyilatkozik, a hatóság a megadott adatok alapján fogja az eljárást lefolytatni, továbbá, azt hogy az intézkedés ellen panasszal élhet az illetékes rendőri szervnél, illetve kérésére panaszát a Testület fogja kivizsgálni. A panaszos a közölkést megértette és tudomásul vette, de személyi körülményeire nézve nem nyilatkozott.

5) Az előállítás végrehajtásáról és a kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló, 2011. április 9-én kelt jelentés rögzíti, hogy a panaszossal szemben az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján igazoltatást, a 29. § (4) bekezdés alapján [javítva: 31. § (1) bekezdésre] igazoltatott személy átvizsgálását, illetve az Rtv. 33. § (2) bekezdés c) pontja alapján mintavétel elvégzése érdekében előállítást hajtottak végre.

Az intézkedés során a panaszossal szemben bilincs kényszerítő eszközt alkalmaztak az Rtv. 48. § b)-d) pontjai alapján. Az intézkedés során sérülés vagy anyagi kár nem keletkezett. A panaszos kérte hozzátartozója kiértesítését az Rtv. 18. § (1) bekezdés alapján, ami a helyszínen megtörtént. Az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás okáról a tájékoztatót és az előállítás idejéről az igazolást kiadták.

Az esemény rövid leírása megegyezik az állásfoglalás II. részének 4) pontja alatt ismertetett feljelentés tartalmával.

6) Az előállítás végrehajtásáról és a kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló 2011. április 9-én kelt parancsnoki vélemény és kivizsgálás rögzíti, hogy az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján történt igazoltatás, a 29. § (4) bekezdés alapján [javítva: 31. § (1) bekezdésre] igazoltatott személy átvizsgálása, illetve az Rtv. 33. § (2) bekezdés c) pontja alapján mintavétel elvégzése érdekében fogantatosított előállítás jogszerű és szakszerű volt. Az Rtv. 48. § b)-d) pontjai alapján alkalmazott bilincselés jogszerű és szakszerű. Az intézkedés megfelelt az Rtv. 15. § (1)-(2) bekezdésében előírt arányosság követelményének.

7) A fogdai befogadáskor kiállított, 2011. április 9-én kelt orvosi szakvélemény szerint a panaszoson külsérelmi nyom nem látható, átkísérésének egészségügyi akadálya nincs, fogdán elhelyezhető. A véleményt mind a panaszos, mind a vizsgáló orvos (aki egyébként az ügyeleten mintavételt végző orvos volt) aláírta.

8) Az előállítás időtartamáról szóló igazolás szerint a panaszos előállítása 2011. április 9-én 3 órától 4 óra 5 percre tartott. Az előállításra az Rtv. 33. § (2) bekezdés c) pontja alapján került sor. Az iraton a panaszos aláírása helyén a „Nem írta alá” megjelölés szerepel.

9) Az előállított 2011. április 9-én kelt nyilatkozata szerint az előállítás várható időtartamáról megkapta a felvilágosítást, és a panaszos által kért személy kiértesítése 3 óra 50 perckor megtörtént. Az iraton a panaszos aláírása helyén a „nem írta alá” jelzés szerepel.

10) Az előállított személy jogairól szóló tájékoztató átvételét igazoló 2011. április 9-én kelt nyilatkozaton a panaszos aláírása helyén szintén a „nem írta alá” jelzés szerepel.

11) Az előállított személy jogairól szóló 2011. április 9-én kelt nyilatkozaton a panaszos aláírása helyén szintén a „nem írta alá” jelzés szerepel.

12) A Magyarországon található jogvédő szervezetek elérhetőségeit tartalmazó iraton a panaszos aláírása helyén szintén a „nem írta alá” jelzés szerepel.

13) T. B. r. főörzsőrmester körzeti megbízott 2011. április 11-én kelt feljelentésében megismételte a 2) pont alatt ismertetett jelentésben előadottakat.

14) 2011. április 12-én kelt igazságügyi orvosszakértői vélemény szerint a vérvizsgálat alapján a panaszos véralkoholszintje 2,29 ezrelék volt a cselekmény időpontjában, ami közepes fokú alkoholos befolyásoltságnak minősül. A klinikai tünetei az ezrelékes értéknél enyhébbek.

15) 2011. április 12-én kelt másik igazságügyi orvosszakértői vélemény szerint a vizeletvizsgálat alapján a panaszos véralkoholszintje 2,8 ezrelék volt a cselekmény időpontjában.

16) 2011. április 9-én kelt vérvételi jegyzőkönyv szerint a panaszos a szonda használatát megtagadta. A panaszos – saját elmondása szerint – aznap 1 óra 30 perckor fogyasztott utoljára alkoholt, 2 dl sört. Előtte április 8-án 21 óra 30 perctől 1 óra 30 percig 6-7 pikolót. A klinikai tünetek között a jegyzőkönyv rögzíti, hogy emlékezése megtartott, térben és időben tájékozott, ingerlékeny, nyugtalan magatartást tanúsít. A klinikai tünetei alapján enyhén ittas. A vérvétel időpontja 3 óra 50 perc.

17) 2011. április 12-én kelt vizeletvételi jegyzőkönyv tartalmában megegyezik a 16) pontban ismertetett vérvételi jegyzőkönyvvel. A vizeletvétel időpontja 4 óra 5 perc.

18) A vérminta egységdobozok készletezési és kiadási nyilvántartása szerint vizelet-mintavételi dobozt és vérmintavételi dobozt T. B. r. főörzsőrmester vette fel a rendőrkapitányságon 2011. április 9-én 3 óra 35 perckor és 4 óra 17 perckor adta le azokat.

19) Az E. Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Közlekedésrendészeti Osztály Közlekedésrendészeti Alosztályának vezetője 2011. április 18-án kelt megkeresésében tájékoztatta a B.falva Polgármesteri Hivatal Okmányirodájának vezetőjét arról, hogy 2011. április 13-án nyomozást rendeltek el a panaszos ellen a Büntetőtörvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (továbbiakban: Btk.) 188. § (1) bekezdés I. fordulatába ütköző és a (1) bekezdése szerint minősülő ittas állapotban elkövetett közúti járművezetés vétségének megalapozott gyanúja miatt.

Rendőri bejelentés alapján indult az eljárás a panaszos ellen, aki 2011. április 9-én 3 órakor B.falva belterületén úgy vett részt a közúti forgalomban, hogy a vezetés megkezdése előtt szeszes italt fogyasztott. Az alkoholszonda megfújását megtagadta, ezért vér- és vizelet mintavételre került sor. A panaszos vezetői engedélyének helyszíni elvétele nem volt lehetséges, mert azt nem tartotta magánál.

Mindezek alapján kéri a panaszos vezetői engedélyének visszavonását, és vezetési jogosultságának szüneteltetését a BM rendelet 31. § (3) bekezdés b) pontja alapján.

20) Az E. Rendőrkapitányság vezetője 2011. november 22-én kelt válasziratában előadta, hogy az intézkedő rendőrök E. város, Sz. úton lévő orvosi ügyeleten, 3 óra 50 perc körüli időben töltötték ki a személyi szabadság korlátozásával kapcsolatos iratokat (igazolás, nyilatkozat hozzátartozó értesítéséről, nyilatkozat előállított jogairól és kötelezettségéről). Jogairól és kötelezettségeiről, valamint az előállítás rendjéről a tájékoztatást B.falván a panaszos előállítását megelőzően 3 óra körül adták meg a rendőrök a panaszosnak, a nyomtatvány kitöltése az orvosi ügyeleten a többi fent felsorolt nyomtatvány kitöltésével együtt történt. Ezek a nyomtatványok a szolgálati gépkocsiban elhelyezett táskában vannak elhelyezve, tehát az intézkedő rendőrök nem a kapitányságon szerezték be azokat. A panaszost az orvosi ügyeletről engedték szabadon azért, mert az előállítás oka a mintavétel után megszűnt.

2011. április 09-én 3 óra 50 perc körül K. K. r. főörzsőrmester értesítette a panaszos által megjelölt hozzátartozót. A panaszos a nála lévő mobiltelefonról hívta fel az édesanyját, R. F. P.-t, de nem beszélt vele, hanem átadta a telefont K. K. r. főörzsőrmesternek azzal, hogy ő beszéljen az édesanyjával, ne „az a köcsög kollégája” (T. B. r. főörzsőrmester). Mindez az orvosi ügyeleten az orvos és az asszisztens jelenlétében történt. K. K. r. főörzsőrmester elmondta a panaszos édesanyjának, hogy ittas járművezetés miatt vérvételre előállították a fiát, a panaszost az orvosi ügyeletre és a mintavétel után onnan szabadon fogják bocsátani. A panaszos édesanyja megkérdezte K. K. r. főörzsőrmestertől, hogy be kell-e érte menni Egerbe, mire azt a választ kapta, hogy nem szállítják haza, ha gondolja, menjen érte.

A panaszos szabadon bocsátását követően sérelmezte, hogy a rendőrök nem viszik haza. A kapitányságvezető megjegyezte, hogy a panaszos édesanyja tájékoztatást kapott arra vonatkozóan, hogy a fiát az orvosi ügyeletről a mintavételt követően szabadon bocsátják, a menetrendszerinti autóbusz egy óra múlva indult a közelben lévő autóbusz pályaudvarról, tehát a panaszos hazajutása megoldott volt. Vele szemben biztonsági intézkedés foganatosítása az Rtv 37. §-a alapján nem volt indokolt. Az intézkedés befejezését követően a rendőrségnek nem kötelessége a bűncselekményt elkövető személy hazaszállítása.

A rendőrök az orvosi ügyeletről az E. Rendőrkapitányságra mentek, ahol a mintavételi dobozok leadására, az ezzel kapcsolatos dokumentáció elvégzésére került sor.

A kapitányságvezető előadja még, hogy T. B. r. főörzsőrmester feljelentést tett becsületsértés miatt a panaszos ellen, az eljárást a F. Rendőrkapitányság folytatja le. A panaszos pedig hivatali visszaélés miatt feljelentést tett az intézkedő rendőrök ellen az E. Nyomozó Ügyészség.

B)

1) Gy. G. r. törzsőrmester körzeti megbízott 2011. április 9-én kelt jelentésben előadta, hogy aznap 13 óra 30 perc körüli időben B.falva, IV. B. úton végzett állópontos kerékpár ellenőrzést, mikor szolgálati gépjárműve mögött megállt az általa jól ismert szürke színű, Peugeot 307 típusú személygépkocsi, és annak vezetője az általa szintén ismert panaszos a gépkocsiból kiszállva hozzálépett. Mivel információval rendelkezett arról, hogy az éjszaka folyamán ittas gépjárművezetés miatt a panaszos ellen büntetőfeljelentés készült, azonban a rendőrök a helyszínen nem tudták elvenni a panaszos vezetői engedélyét, mivel azt nem tartotta magánál, igazoltatásra szólította fel a panaszoszt. Az intézkedés megkezdése előtt közölte a nevét, rendfokozatát, jelvéyszámát, valamint, hogy igazoltatni fogja a közlekedés biztonsága érdekében. Ennek a panaszos eleget tett, majd a rendőr közölte vele, hogy vezetői engedélyét a helyszínen elveszi, mivel a panaszos ellen ittas járművezetés vétsége miatt büntetőeljárás indult. Továbbá azt is közölte a rendőr, hogy a jelen eset miatt szabálysértési feljelentést készít ellene engedély nélküli vezetés kapcsán. A panaszos ekkor trágár kifejezésekkel illette a B.falvai KMB Csoport dolgozóit, illetve a rendőrség munkáját, melynek következtében többször figyelmeztette a körzeti megbízott, hogy amennyiben nem fejezi be, elő fogja állítani a rendőri intézkedés akadályozása miatt, melyet megértett és tudomásul vett. A körzeti megbízott a helyszínen a vezetői engedélyt elvette, melyről átvételi elismervény készített. Az intézkedés végén a körzeti megbízott közölte a panasossal, hogy az intézkedés ellen panasszal élhet a Testületnél, illetve a rendőri szerv vezetőjénél, majd a szolgálati gépjárművel távozott a helyszínről.

Ezt követően az akkor szolgálatban lévő kollegájával történt egyeztetés után felhívta a panaszoszt, és kérte, hogy menjen a B.falvi KMB iroda elé. Ott közölte a panasossal, hogy nem jól mérte fel a jogszabályi kereteket, amikor elvette a vezetői engedélyét, ezért azt részére visszaadta. Ekkor a panaszos azt mondta neki, hogy az éjszaka folyamán vele szemben intézkedő rendőröket és a körzeti megbízottat is feljelenti. A r. törzsőrmester a jelentéshez csatolta az átvételi elismervényt.

2) Az E. Rendőrkapitányság alosztályvezetője 2011. április 15-én kelt parancsnoki kivizsgálásról szóló összefoglaló jelentésében előadta, hogy B. P. r. főtörzsőrmester és Gy. G. r. törzsőrmester körzeti megbízottak szolgálatuk során közösen láttak el az ORFK által elrendelt kerékpárosokra vonatkozó fokozott ellenőrzést 2011. április 9-én 12 órától 16 óráig szolgálati gépkocsival a B.falvai KMB Csoport területén. A körzeti megbízottak 2011. április 9-én 13 óra 30 perckor, a fokozott ellenőrzés keretében tartottak kerékpáros ellenőrzést B.falva IV. B. úton. B. P. r. főtörzsőrmester épp egy motorosnak adott útbaigazítást, amikor megállt Gy. G. r. törzsőrmester mellett egy szürke Peugeot 307-es személygépkocsi és kiszállt belőle a panaszos. Mivel Gy. G. r. főtörzsőrmester információval rendelkezett, hogy hajnalban a panaszos ittas járművezetést követett el, amiért fel is jelentették a kollégái, de akkor nem tudták elvenni tőle a vezetői engedélyét, ezért intézkedést kezdeményezett vele szemben. Az intézkedés során - tévesen értelmezve a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet (továbbiakban: BM rendelet) 27. §-ának tartalmát - a zéró tolerancia jegyében elvette átvételi elismervény ellenében a panaszos vezetői engedélyét a hajnali ittas vezetése miatt, majd közölte vele, hogy engedély nélküli vezetés miatt szabálysértési feljelentést tesz ellene. Ezután az intézkedést befejezte vele szemben. A panaszos ekkor is, mint hajnalban, trágár kifejezésekkel illette a B.falvai KMB Csoport tagjait, de figyelmeztetésre azt abbahagyta.

Ezt követően később, a szolgálat ellátása során Gy. G. r. törzsőrmesterben - (konzultálva B. P. r. főtörzsőrmesterrel) - kétség merült fel intézkedésének jogszerűségében, ezért úgy döntött, hogy a vezetői engedélyt visszaadja a panaszosnak. Telefonon történő egyeztetést követően a b.falvai csoportirodánál a vezetői engedélyt és elállt a szabálysértési feljelentés megtételétől. Ekkor a panaszos közölte, hogy feljelent mindenkit, aki vele szemben intézkedett. Ezen ígéretének eleget téve a panaszos az E. Rendőrkapitányságon megtette bejelentését.

A parancsnoki kivizsgálás alapján az alosztályvezető megállapította, hogy a rendőri intézkedés kezdeményezésére a panaszossal szemben az Rtv. 13.§ (1) bekezdése és a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról 62/2007. (XII.23.) IRM rendelet (továbbiakban Szolgálati Szabályzat) 3. § (1) bekezdése alapján jogszerűen került sor

Az intézkedő rendőr annak az információnak a birtokában kezdte meg az intézkedést a panaszossal szemben 2011. április 9-én 13 óra 30 perc körüli időben B.falva, IV. Béla úton, hogy a hajnali időpontban ittas járművezetés miatt büntető feljelentést tettek ellene. Így felmerült benne a gyanú annak ismételt elkövetésére.

Az igazoltatást megelőzően az intézkedő rendőr eleget tett az Rtv. 20. § (2) bekezdésében és a Szolgálati Szabályzat 4. § (1) bekezdésében foglaltaknak is.

Az igazoltatás az Rtv. 29. § (1) alapján jogszerű volt, ugyanakkor a BM rendelet 27. § (1) bekezdése alapján a vezetői engedély elvétele ebben az intézkedésben jogszerűtlen és szakszerűtlen volt, mivel a jogszabály meghatározza, hogy azt az intézkedés helyszínén kell elvenni, amikor a szabálysértés vagy bűncselekmény történt.

A fentiek alapján az alosztályvezető megállapította, hogy a rendőri intézkedés a vezetői engedély elvételével kapcsolatban jogszerűtlen és szakszerűtlen volt, és javasolta, hogy az intézkedő rendőrt fegyelmi eljárás mellőzésével részesítsék figyelmeztetésben.

A parancsnoki záradékban a kapitányságvezető előadta, hogy az összefoglaló jelentésben foglaltakkal egyetért. Gy. G. r. törzsőrmester által 2011. április 9-én foganatosított rendőri intézkedés kezdeményezése az Rtv. 29. § (1) bekezdés alapján jogszerű, a vezetői engedély elvétele viszont a BM rendelet 27. § (1) bekezdés alapján jogszerűtlen és szakszerűtlen volt. Az intézkedő rendőr ellen a fegyelmi eljárást rendelt el. Egyúttal a teljes közterületi állomány oktatását rendelte el a vezetői engedélyek elvételének eseteiről a jogszerűtlen intézkedések megelőzése végett.

3) Az E. Rendőrkapitányság vezetője 2011. október 11-én kelt levelében előadta, hogy az igazoltatást követően, mivel a panaszos megtagadta a Lion alkoholszonda kifűjását, az alkoholos befolyásoltság megállapítására az orvosi ügyeletre állították elő, majd onnan 2011. április 9-én 4 óra 5 perckor lett szabadon bocsátva. Előállítása közben az E. Rendőrkapitányság épülete előtt a rendőrök a szolgálati gépkocsival megálltak, az előállított személy és K. K. r. főtörzsőrmester a járműben maradt, amíg T. B. r. főtörzsőrmester a kapitányság ügyeletén az egységdobozt felvette. A panaszos folyamatosan szitkozódott, ittas állapotban volt, ezért szükségessé vált – az Rtv. 48. § b) pontja alapján az esetleges támadás megakadályozására, gépjárművel történő előállítása során – hogy az intézkedő rendőrök bilincset alkalmazzanak. A mintavétel során kényszerítő eszköz alkalmazására nem került sor.

A panaszos gyanúsítása 2011. május 24-én történt meg.

A rendőrök a helyszínen arról tájékoztatták a panaszost, hogy mivel vezetői engedélye nem volt nála, annak helyszíni elvételétől eltekintenek, vérvételre előállítják, és ittas vezetés miatt feljelentést tesznek ellene.

A délutáni intézkedésnél az intézkedő rendőr – mivel tudomással volt arról, hogy előzőleg ittas vezetés miatt intézkedtek a panaszossal és arról is, hogy a vezetői engedélyét a helyszínen nem tudták elvenni a vele szemben intézkedő rendőrök – közölte, hogy ittas vezetés miatt a panaszos vezetői engedélyét a helyszínen elveszi, a járművel nem közlekedhet tovább. A vezetői engedély helyszíni elvételének lehetősége nem állt fenn, ezért a szakszerűtlenül intézkedő rendőr ellen fegyelmi eljárást indult. A gyanúsítás közlésekor a vezetői engedély elvételével kapcsolatban tájékoztatást a panaszosnak már nem adtak.

Az okmányok visszavonásával kapcsolatban az eljárási rendet BM rendelet szabályozza. A 31. § (5) bekezdés alapján a helyszínen elvett vezetői engedélyt az elvétel okának megjelölésével együtt a rendőrség az engedély jogosítottjának lakóhelye (tartózkodási helye) szerint illetékes közlekedési igazgatási hatóságnak öt napon belül megküldi. A (8) bekezdés szerint amennyiben a vezetői engedély helyszíni elvételére nem került sor, a közlekedési igazgatási hatóság kötelezi az ügyfelet a vezetői engedély leadására. A határozat meghozatalával egyidejűleg a vezetői engedély visszavonását, bevonását és a vezetési jogosultság szünetelését nyilvántartásba veszi. A nyilvántartásba vételt követően a központi nyilvántartóból az adatok lekérhetőek. A konkrét esetben is ez történt. A Közlekedésrendészeti Alosztály jelen esetben 2011. április 18-án küldte el javaslatát a vezetésre való jogosultság szüneteltetésére a B.falvai Okmányiroda részére.

C)

1) E. Rendőrkapitányság 10010/11862/2011/id sz. 2011. április 30-án kelt szabálysértési feljelentése szerint a panaszos 2011. április 30-án 23 óra 9 perckor a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 156/A. § (1) bekezdésébe ütköző járművezetéstől az eltiltás hatálya alatt elnevezésű szabálysértést követte. Az esemény rövid leírásában az intézkedő B. Á. r. főörzsőrmester előadta, hogy szolgálata teljesítése alatt B.falva belterületén haladt, amikor azt tapasztalta, hogy egy személygépkocsi a IV. Béla út irányából a Gy.- tó felé halad. Ezek után fenti gépkocsi után indult, amelyet B.falva Gy.-tó felé vezető útszakaszon igazoltatás alá vont. Az intézkedés megkezdése előtt közölte a nevét, rendfokozatát, jelvéyszámát, valamint azt, hogy igazoltatni fogja a közlekedés biztonsága érdekében. Az igazoltatás során megállapítást nyert, hogy a gépkocsit a panaszos vezeti, aki a gépkocsiban egyedül utazott. A panaszos kérésre átadta a személyazonosításra alkalmas okmányát, a vezetői engedélyét, valamint a jármű papírjait. A r. főörzsőrmester az adatokat az országos körözési nyilvántartásban ellenőrizte, abban nem szerepelt. Ezután az Országos Vezetői Engedély Nyilvántartásban is leellenőrizte az ügyeletes tiszt segítségével, ahol megállapítást nyert, hogy a panaszost az E. Rendőrkapitányság határozatában a járművezetéstől eltiltotta. A fentiek után a panaszostól a vezetői engedélyét átvételi elismervényen bevonta r. főörzsőrmester, melynek egy példányát átadta neki. A panaszossal közölte a szabálysértés tényét, és azt, hogy a gépjárművel tovább nem közlekedhet illetve, hogy ellene szabálysértési feljelentést tesz, közölte azt is, hogy egyéb adataira nyilatkozni nem köteles, de amennyiben nyilatkozik, a szabálysértési hatóság a megadott adatok alapján

fogja az eljárást lefolytatni. Közölte továbbá azt is, hogy az intézkedés ellen panasszal élhet az illetékes rendőri szervnél, illetve kérésére panaszát a Testület fogja kivizsgálni.

2) B. Á. r. főörzsőrmester 2011. május 9-én kelt jelentésében szó szerint megismétli a feljelentésben előadottakat.

3) A KEK KH 2011. május 11-én 14 óra 17 perckor lekérdezett adatai szerint a panaszos vezetői engedélyét letiltották. A kezdeményezés dátuma 2011. április 26. A kezdet dátuma 2011. április 9.; időtartama: a bírósági eljárás befejezéséig. Megjegyzés rovatban feltüntetésre került, hogy az ittas vezetés és a vezetői engedély a helyszínen nem került elvételre.

4) A B.falva Város Jegyzőjének 2011. április 26-án kelt határozatával a jegyző elrendelte – az E. Rendőrkapitányság által indított büntetőeljárás alapján – a panaszos a vezetési jogosultságának szünetelését a büntetőeljárás jogerős befejezéséig, egyúttal a vezetési jogosultságot igazoló okmányát visszavonta. A vezetési jogosultság szünetelésének kezdete: 2011. április 9. A vezetési jogosultsága szünetelésének tényét a közúti közlekedési nyilvántartásba bejegyezte és a határozat fellebbezésre tekintet nélküli végrehajtását rendelte el. Kötelezte a panaszost, hogy a hivatkozott vezetésre jogosító okmányát (okmányait) a határozat kézbesítését követő 8 napon belül a hatóságnál adja le.

III.

A Testület megkereséssel fordult az ügyben szereplő tanúkhöz.

A mintavételt elvégző orvos és az asszisztens részére postai úton elküldött megkeresés mind a kétszeri kézbesítési kísérletnél ismeretlen megjelöléssel érkezett vissza.

A gépkocsit az első rendőri intézkedéskor vezető barát, B. Cs. a Testület felhívását 2011. szeptember 26-án átvette, ám arra határidőn belül nem válaszolt.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – az alábbi megállapításra jutott.

A Testület álláspontja szerint a rendőri fellépés érintette a panaszosnak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (továbbiakban: Alkotmány) 2.

§-ában foglalt jogállamiság elvéből levezethető tisztességes eljáráshoz való jogát, az 54. § (1) bekezdése szerinti emberi méltósághoz való alapvető jogát és az 55. § (1) bekezdésében rögzített személyi szabadsághoz való jogát, illetve a személyi biztonsághoz való jogát.

A)

1) A Testületnek elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a sérelmezett események vizsgálatára a hatásköre kiterjed-e.

A Testület hatáskörét az Rtv. szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében az, akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

Az Rtv. idézett rendelkezése szerint a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések tartoznak, amelyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel, más esetekben érdemi vizsgálatot nem folytathat. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű- átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A panaszos a rendőrök fent ismertetett közlekedésrendészeti intézkedését, illetőleg a rendőrök ennek során tanúsított magatartását kifogásolta, amelyre a Testület hatásköre az Rtv. 92. § (1) bekezdés, illetőleg a 29. § és 33. § alapján megállapítható.

Ugyanakkor a Testületnek az idézett jogszabályi előírás alapján nincs hatásköre annak megállapítására, hogy a panaszos magatartásával szabálysértést vagy bűncselekményt valósított-e meg, továbbá arra sem, hogy a panaszossal szemben indult szabálysértési, illetve büntetőeljárást felülbírálja, vagy arra, hogy a vezetői engedély visszaadásáról határozzon.

2) A panaszos beadványa és a rendőrség rendelkezésre bocsátott iratok alapján tehát a Testület vizsgálta a feljelentést megelőző, 2011. április 9-én éjjel foganatosított intézkedés jogszerűségét és indokoltságát.

A rendőrség feladata az Rtv. 1. §-a értelmében a közbiztonság és a közrend védelme, az államhatár őrzése, a határforgalom ellenőrzése, az államhatár rendjének fenntartása, a terrorizmus elleni küzdelem és az Rtv.-ben meghatározott bűnmegelőzési, bűnfelderítési célú ellenőrzés. A rendőrség az Rtv.-ben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében: általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését

és felderítését, szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében; közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el. [Rtv. 1. § (1) bekezdés 1-2. és 4. pont]

Az Rtv. 29. § (1) bekezdése szerint a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

Az Rtv. 44. § (2) bekezdés b) pontja szerint a rendőr a közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti.

A közlekedésrendészeti intézkedés során tehát a rendőrség ellenőrizheti a közlekedési rendszabályok megtartását mind a jármű, mind pedig annak vezetője vonatkozásában. Ez az intézkedési jog a rendőrséget minden esetben – tehát akkor is, ha egyébként jogsértésre utaló körülményt nem tapasztal – megilleti.

A Szabs. r. 42. § (1) bekezdése szerint az ittas vezetés szabálysértését valósítja meg az, aki vasúti vagy légi járművet, gépi meghajtású vízi járművet, úszó munkagépet, továbbá közúton vagy a közforgalom előtt el nem zárt magánúton gépi meghajtású járművet úgy vezet, hogy szervezetében szesz ital fogyasztásából származó alkohol van, vagy a jármű vezetését ilyen állapotban lévő személynek engedi át, vagy nem gépi meghajtású járművet szesz italtól befolyásolt állapotban vezet vagy hajt.

A Btk. 188. § (1) bekezdése alapján a járművezetés ittas vagy bódult állapotban véttségét követi el az, aki szesz italtól befolyásolt állapotban vagy a vezetési képességre hátrányosan ható szer befolyása alatt vasúti vagy légi járművet, valamint gépi meghajtású vízi járművet vagy úszó munkagépet, avagy közúton gépi meghajtású járművet vezet.

A rendőrt terhelő intézkedési kötelezettségről az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik, ami szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A Szolgálati Szabályzat 3. §-ának (1) bekezdése tovább részletezi a fenti kötelezettséget, eszerint bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.

Az előállítás végrehajtásáról szóló rendőri jelentés szerint az intézkedő járőr azért kezdeményezett közlekedésrendészeti intézkedést, mert egy korábbi intézkedés során látta, hogy az akkor a gépjármű utasaként utazó panaszos alkoholt fogyaszt, majd a rendőri észlelés alkalmával, ezt követően ugyanazon gépjárművet már sofőrként vezeti.

A panaszos előadása a történésekkel kapcsolatban azt tartalmazta, hogy a gépjárművel a korábbi igazoltatást követően továbbhaladtak, kiszálltak a B. úton, amikor megjelent ismét ugyanaz a két rendőr és a panaszost megbilincseltek.

A Testület nem vizsgálja, hogy a panaszos cselekménye megvalósította-e a szabálysértés vagy bűncselekmény tényállását, csupán azt értékeli, hogy a panaszos magatartása megfelelő szintű gyanút biztosított-e a rendőri intézkedéshez.

Tekintettel arra, hogy a panaszos előadása nem tartalmaz arra vonatkozóan adatot, hogy a gépjárművet az első igazoltatást követően ki vezette, illetve a panaszos barátja a Testület felhívása ellenére nem nyilatkozott, figyelemmel továbbá a panaszos magas véralkoholszintjére, a Testület a rendőrség előadását fogadta el a gépjárművezető személyét illetően, illetve a megállítási és az intézkedés körülményei vonatkozásában.

Ez alapján a Testület álláspontja szerint az intézkedő rendőrök az Rtv. 44. §-a alapján pusztán azért, mert a panaszos közúton gépjárművel közlekedett – arra okot adó egyéb körülmény nélkül is – megfelelő felhatalmazás birtokában jártak el és kezdték meg a panaszos igazoltatását.

A rendőrök intézkedésére ugyanakkor – az Rtv. 13. §-ára alapítva – az Rtv. 29.§ (1) bekezdése is megfelelő jogalapot biztosított, tekintettel arra, hogy a panaszos gépjárművel történő közlekedése – figyelembe véve az igazoltatást megelőző történéseket – felvetette az ittas vezetés szabálysértésének, illetve bűncselekményének gyanúját, aminek észlelése a rendőrök intézkedési kötelezettségét vonta maga után.

A Testület megállapítása szerint az intézkedő rendőrök a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő jogalap birtokában jártak el a panaszossal szemben. Mindezek alapján a panaszos igazoltatása nem sértette a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő jogát.

A Testület ehelyütt ismételten megjegyzi, hogy ez a megállapítása nem jelent az ügyben érdemi állásfoglalást a szabálysértés, illetve a bűncselekmény elkövetésével kapcsolatban.

3) A panaszos sérelmezte, hogy vele szemben ruházátvizsgálást alkalmaztak, és annak során a rendőr úgy fordította őt meg, hogy szabályszerűen „rábukott” a gépjárműre.

Az Rtv. 29. § (6) bekezdése akként rendelkezik, hogy a rendőr az igazoltatott személy ruházatát, járművét átvizsgálhatja, ha azt a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja szükségessé teszi.

Az Rtv. 31. §-a lehetővé teszi, hogy akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítanak, annak ruházatát a rendőr a támadásra vagy az önveszély okozására alkalmas tárgy elvétele végett, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálhatja. A ruházat átvizsgálását – halaszthatatlan eset kivételével – az intézkedés alá vonttal azonos nemű személy végezheti. Az intézkedés nem történhet szemérem sértő módon.

A kapitányságvezető átiratában előadta, hogy miután a panaszos megtagadta az alkoholszonda használatát, az előállításra vonatkozó felhívást követően a befolyásoltság mértékének

megállapítása végett a panaszost ruházatátvizsgálást követően, bilincs alkalmazásával előállították az orvosi ügyeletre.

A jelen esetben a ruházat átvizsgálásra megfelelő jogszabályi felhatalmazás alapján került sor, az intézkedés pedig nem okozott a célja eléréséhez szükségesnél nagyobb jogkorlátozást a panaszosra nézve, ezért **a panaszos emberi méltóságához való joga nem sérült, mert az alapjog korlátozására jogszerűen került sor.**

4) A Testület ezt követően vizsgálta a bilincs alkalmazásának jogszerűségét.

A kényszerítő eszközök alkalmazásának általános szabályait az Rtv. 16. §-a rendezi, eszerint a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.

Az Rtv. 48. §-a alapján a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy önkárosításának, támadásának, illetve szökésének megakadályozására, vagy ellenszegülésének megtörésére.

A bilincs alkalmazásának szabályait a Szolgálati Szabályzat 60.§-a tovább részletezi. „Bilincs alkalmazása különösen azzal szemben indokolt:

- a) aki erőszakos, garázda magatartást tanúsít, és ennek abbahagyására testi kényszerrel nem készíthető,
- b) aki az intézkedő rendőrt, annak segítőjét, illetve az intézkedésben közreműködőt megtámadja,
- c) akinek az elfogására bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt került sor, és szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg,
- d) akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg,
- e) aki önkárosító magatartást tanúsít, vagy ilyen magatartás tanúsításával fenyeget.”

A bilincselés történhet két vagy több ember kezének egymáshoz bilincselése, vagy kezek előre, illetve hátra bilincselése, illetve indokolt esetben lábak egymáshoz bilincselése, vagy indokolt esetben tárgyhoz bilincselés útján. [Szolgálati Szabályzat 60. § (4) bekezdés]

A bilincselés módját az intézkedő rendőr az adott körülmények között a legcélszerűsággal választja meg azzal, hogy a kezek hátra bilincselése akkor célszerű, ha a bilincs alkalmazására testi kényszer útján kerül sor, vagy alapos okkal tartani lehet rendőr elleni támadásától, illetve szökéstől. [Szolgálati Szabályzat 60. § (6) bekezdés]

Nem minősül embertelen, megalázó bánásmódnak a személy fekvő helyzetben történő megbilincselése, ha arra támadása vagy erőszakos magatartása miatt került sor. [Szolgálati Szabályzat 60. § (7) bekezdés]

A kényszerítő eszközök alkalmazásáról szóló jelentés rögzíti, hogy a panaszossal szemben az intézkedő rendőrök Rtv. 48. § b), c) és d) pontja alapján támadás és szökés megakadályozása, illetve az ellenszegülés megtörése érdekében bilincset alkalmaztak.

A kényszerítő eszköz alkalmazása előtt a figyelmeztetés megtörtént. A bilincset 3 óra és 4 óra 5 perc között alkalmazták a panaszossal szemben a Szolgálati Szabályzat 60. § (4) bekezdés b) pontja alapján a kezek előre illetve hátra bilincselésével.

A kapitányságvezető átiratában, illetve T. B. r. főtörzsőrmester jelentésében előadta, hogy a bilincselésre a szökés és a támadás megakadályozása és az ellenszegülés megtörése végett volt szükség, figyelemmel az előállítás tényére, és arra, hogy a panaszos az intézkedés során több alkalommal is fennhangon sérelmezte, hogy miért nem másokkal szemben kezdeményeztek a rendőrök intézkedést, illetve többször is megfenyegette az intézkedő rendőröket. A panaszos ezt a magatartását a mintavétel ideje alatt is folytatta.

A panaszos panaszbeadványában ezzel szemben előadta, hogy a rendőrök nem mondtak neki semmit, csak megbilincseltek, noha ő nem tanúsított ellenállást. A bilincset a mintavétel ideje alatt is a panaszoson tartották.

A Testület álláspontja szerint az intézkedő rendőrök előadásában nincs olyan elem, ami bármelyik, az általuk megjelölt bilincselési ok alkalmazását megalapozta volna. A jelentésekben a rendőrök nem számolnak be sem szökési kísérletről, sem erre utaló magatartásról, nem tesznek említést támadásról, sem olyan aktív ellenszegülésről, ami indokolta volna a bilincs alkalmazását.

Szintén nem jelöltek meg a rendőrök annak az okát, hogy miért kellett az intézkedés egész ideje alatt, tehát a mintavétel során is a panaszossal szemben kényszerítő eszközt alkalmazni. Az orvosi jelentés is csupán nyugtalannak, ingerlékenynek titulálja a panaszos magatartását, nem pedig agresszívnek.

Önmagában az a tény, hogy a panaszos sérelmezte, hogy miért vele szemben intézkednek mások helyett, nem alapozza meg sem a szökés, sem a támadás veszélyét, és aktív ellenszegülésnek sem minősül, ráadásul önmagában az előállítás szükségessége szintén nem alapozza meg a bilincs alkalmazását.

Felhívja továbbá a Testület a rendőrség figyelmét arra tényre, hogy amennyiben a jelen esetben fenn is állt volna a szökés vagy a támadás veszélye, csak akkor lett volna alkalmazható a bilincs – figyelemmel az Rtv. 15. §-ban és a 16. § (1) bekezdésben foglalt arányosság követelményére, illetve a Szolgálati Szabályzat 58. § (1) bekezdésben előírt fokozatosság elvére –, ha a testi kényszer alkalmazása nem vezetett volna eredményre, vagy már eleve kilátástalan lett volna az enyhébb kényszerítő eszköz alkalmazásának sikere.

A fentiek alapján a Testület álláspontja szerint súlyos mértékben sérült a panaszos emberi méltósághoz való joga, mivel a bilincs alkalmazására jogalap nélkül került sor.

5) Ezt követően a Testület az előállítás jogszerűségét vizsgálta.

a) Az előállítási okokat az Rtv. 33. §-a szabályozza, egy részüket kötelező jelleggel [(1) bekezdés], míg egy másik esetcsoportban mérlegelési jogkört adva az intézkedő járőrnek [(2) bekezdés]. Ez utóbbi szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, „akitől bűncselekmény gyanúja vagy szabálysértés bizonyítása érdekében vizeletvétel vagy véralkohol-vizsgálat céljából vérvétel, valamint műtétnek nem minősülő módon egyéb mintavétel szükséges.”[c) pont]

A mintavétel céljából történő előállítás szabályait a Szolgálati Szabályzat 44. §-a tovább részletezi: „Ha az előállított az Rtv. 33. §-a (2) bekezdésének c) pontjában írt vizsgálatnak önként aláveti magát, és a rendőri szervhez történő előállítására más ok nem áll fenn, a vizsgálat után el kell bocsátani. A vizsgálat céljából előállított személytől a mintavétel, szükség esetén – törvényben meghatározott keretek között – kikényszeríthető. Ilyenkor a mintavételre rendőrorvost, ahol ez nem lehetséges, vagy késedelmet okoz, ott az állami egészségügyi szolgálat orvosát kell igénybe venni.”

Az ittasság ellenőrzésről szóló 27/2010. (OT 14.) ORFK utasítás (továbbiakban: ORFK utasítás) 6-28. pontja rendezi az ittasság ellenőrzésének módozatait.

A 25. pont szabályozza a vér- és vizelet mintavétel módját, amely szerint az alkoholfogyasztásra vonatkozó szakértői vizsgálatához szükséges vérvételre és lehetőleg közel azonos időben végzett vizeletminta vételre kell intézkedni, amelyet a cselekményt követően a legrövidebb időn belül végre kell hajtani, ha az intézkedés alá vont személy

- a) az alkoholszondával, az alkoholteszterrel vagy a hiteles mérőeszközzel végzett ellenőrzést megtagadja,
- b) olyan állapotban van, amely meggátolja az alkoholszonda, alkoholteszter, a hiteles mérőeszköz eredményes alkalmazását,
- c) nyilatkozata szerint tüdőbetegségben szenved, vagy testhőmérséklet emelkedése van, és az ittasság ellenőrzés eredménye, illetve az ittasság érzékelhető külső jegyei alapján a szeszes ital fogyasztás gyanúja fennáll,
- d) az egészségi állapotára (tüdőbetegségére, testhőmérséklet emelkedésére) vonatkozó nyilatkozat megtételét vagy annak aláírását megtagadja,
- e) hiteles mérőeszközzel történő első mérés foganatosítása a cselekmény időpontjától számított 30 percen belül nem hajtható végre
- f) a jegyzőkönyv aláírását megtagadja,
- g) a hiteles mérőeszköz mérési eredményét kétségbe vonja és véralkohol-vizsgálatot kér,
- h) nyilatkozata, vagy az ez irányú ellenőrzés eredménye alapján szervezetében a vezetési képességre hátrányosan ható szer jelenléte valószínűsíthető, és az ittasság ellenőrzés eredménye, illetve az ittasság érzékelhető külső jegyei alapján a szeszes ital fogyasztás gyanúja fennáll,
- i) nyolc napon túl gyógyuló sérülést, vagy annál súlyosabb kimenetelt eredményező közlekedési, illetve a közlekedés körében segítségnyújtás elmulasztása, vagy cserbenhagyás bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható, és az ittasság ellenőrzés eredménye, illetve az ittasság érzékelhető külső jegyei alapján a szeszes ital fogyasztás gyanúja fennáll,
- j) a gyanú szerint a cselekmény után szeszes italt fogyasztott vagy az ittasság ellenőrzés előtt a helyszínt elhagyta, és az ittasság ellenőrzés eredménye, illetve az ittasság érzékelhető külső jegyei alapján a szeszes ital fogyasztás gyanúja fennáll.

A rendőri jelentések szerint a panaszossal szemben a helyszínen Lion típusú alkoholszondát kívántak alkalmazni, amelynek használatát a panaszos megtagadta, ezért mintavétel végett előállították az orvosi ügyeletre.

A panaszos ezzel szemben azt állította, hogy a rendőrök anélkül, hogy megkérdezték volna tőle, hogy fogyasztott-e alkoholt, vagy hajlandó-e megfűjni a szondát, megkezdtek az előállítását.

A vonatkozó, fent említett jogszabályi rendelkezések értelmében az intézkedés alá vont személyek előállításának akkor van helye az ORFK utasítás 25. pontjában meghatározott

esetekben van helye, tehát jelen esetben, ha a panaszos az alkoholszonda megfűzésát a helyszínen megtagadta.

Az ellentmondó előadások miatt a Testület nem tudott abban állást foglalni, hogy az alkoholfogyasztás tényét elismerte-e a panaszos a helyszínen, illetve, hogy megkísérelték-e a panaszos megszondáztatását a rendőrök.

Mindezek alapján a Testület nem tudta megállapítani, hogy szükséges volt-e a panaszos mintavétel iránti előállítása az Rtv. 33. §-a (2) bekezdésének c) pontja és az ORFK utasítás 25. pontjának a) alpontja alapján.

Mindezek alapján a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni arról, hogy a panaszos előállítására kellő jogalap birtokában került-e sor, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának és a személyi szabadsághoz való jogának sérelmét nem tudta megállapítani.

6) A panaszos sérelmezte, hogy az előállítás végén nem kapott semmilyen iratot, igazolást. Az előállítás okáról sem az intézkedés alatt, sem utána nem tájékoztatták.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdése szerint az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.

A rendőri jelentések szerint a panaszossal az igazoltatáskor közölték az előállítás okát, majd a panaszost az orvosi ügyeletről szabadították. Itt töltötték ki a nyilatkozatot a hozzátartozó értesítéséről, a nyilatkozatot az előállított jogairól és kötelezettségeiről és az előállítás idejéről szóló igazolást. (A szükséges iratok a szolgálati gépkocsiban, egy irattáskában voltak elhelyezve.) Az előállítás rendjéről, a panaszos jogairól és kötelezettségeiről szóló tájékoztatást az előállítást megelőzően, 3 óra körül szóban is megadták a panaszosnak.

A rendőri jelentésben szereplő valamennyi irat azt a megjegyzést tartalmazza, hogy a panaszos azt nem írta alá.

A konkrét esetben a panaszos, illetve az intézkedő rendőrök előadásai oly mértékben vannak ellentmondásban, hogy további rendelkezésre álló bizonyíték hiányában az ellentmondás nem oldható fel.

A Testület mindezek alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a rendőrök betartották-e Rtv. 33. § (4) bekezdésben előírt szabályokat, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét nem tudta megállapítani.

Ugyanakkor felhívja a Testület a rendőrség figyelmét, hogy még amennyiben úgy is történtek az események, ahogyan a rendőri jelentések tartalmazzák – azaz a panaszos megtagadta az iratok aláírását – akkor a rendőrség fenti eljárása tételes normát ugyan nem sértett, de a Testület – a gyakorlatában az előállításokról kiállított igazolásokkal kapcsolatos gyakori problémák miatt és a jogszerű rendőri eljárás utólagos igazolhatóságának érdekében – ilyen esetekben célszerűnek tartja hatósági tanú alkalmazásával annak dokumentálását az igazoláson, hogy az előállított nem kívánta aláírni az iratokat.

7) A panaszos kifogásolta, hogy nem értesítették a hozzátartozóját, az édesanyja az intézkedés alatt többször hívta, de a rendőrök nem engedték, hogy felvegye a telefont. A panaszos csupán a szabadon bocsátása után tudott beszélni az édesanyjával.

Ezzel szemben a rendőri iratok azt tartalmazzák, hogy a panaszos hozzátartozóját (a panaszos édesanyját) a panaszos kérésének megfelelően 3 óra 50 perckor kiértesítették. A panaszos a nála lévő mobiltelefonról hívta fel az édesanyját, R. F. P.-t az orvosi ügyeleten (az orvos és az asszisztens jelenlétében), de nem beszélt vele, hanem átadta a telefont K. K. r. főtörzsőrmesternek. A. r. főtörzsőrmester elmondta a panaszos édesanyjának, hogy ittas járművezetés miatt vérvételre előállították a fiát, a panaszost az orvosi ügyeletre és a mintavétel után onnan szabadon fogják bocsátani. A panaszos édesanyja megkérdezte K. K. r. főtörzsőrmestertől, hogy be kell-e érte mennie E. városba, mire azt a választ kapta, hogy nem szállítják haza, ha gondolja, menjen érte.

A rendőri iratokban a telefonbeszélgetésre vonatkozó egyéb dokumentáció nem található.

Az értesítésekkel összefüggésben az Rtv. 18. § (1) bekezdése szerint a fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli. Ha a fogvatartott fiatalkorú vagy gondnokság alá helyezett, haladéktalanul értesíteni kell törvényes képviselőjét vagy gondnokát.

A konkrét esetben a panaszos, illetve az intézkedő rendőrök előadásai arról, hogy a panaszos édesanyja értesülhetett-e a panaszos előállításáról, oly mértékben vannak ellentmondásban, hogy további rendelkezésre álló bizonyíték hiányában az ellentmondás nem oldható fel.

A Testület mindezek alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a panaszos hozzátartozójának vagy más általa kért személynek a kiértesítése megtörtént-e, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét nem tudta megállapítani.

8) A panaszos kifogásolta a szolgálati fellépés módját. A rendőrök csak annyit kérdeztek tőle, hogy „nem lesz ez már sok” és nem mondták meg neki, hogy miért van szükség az intézkedésre vele szemben.

A rendőri fellépés szabályait az Rtv. 20. § (2) bekezdése szabályozza, eszerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni.

Ezt a rendelkezést egészíti ki a Szolgálati Szabályzat 4. §-e, miszerint a rendőr az intézkedést – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelgéssel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg. Az intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét is felmutatja.

A feljelentés a panaszos előadásával szemben azt tartalmazza, hogy T. B. r. főtörzsőrmester oda lépett hozzá, majd közölte vele a nevét, rendfokozatát, valamint, hogy igazoltatni fogja a közlekedés biztonsága érdekében.

Az intézkedés kezdetén elhangzottakat illetően a konkrét esetben a panaszos, illetve az intézkedő rendőrök előadásai oly mértékben vannak ellentmondásban, hogy további rendelkezésre álló bizonyíték hiányában az ellentmondás nem oldható fel.

A Testület mindezek alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a rendőrök betartották-e a rendőri fellépés Rtv. 20. § (2) bekezdésben előírt szabályait, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét nem tudta megállapítani.

9) A panaszos kifogásolta azt is, hogy az előállítását követően a rendőrök nem szállították vissza Egerbe, hanem neki kellett megkérnie egy ismerősét (az édesanyját), hogy vigye haza.

A kapitányságvezető jelentésében előadta, hogy a panaszos édesanyja tájékoztatást kapott arról, hogy a fiát az orvosi ügyeletről a mintavételt követően szabadon bocsátják, illetve a menetrendszerinti autóbusz egy óra múlva indult a közelben lévő autóbusz pályaudvarról, tehát a panaszos hazajutása megoldott volt. Vele szemben biztonsági intézkedés foganatosítása az Rtv 37.§-a alapján nem volt indokolt. Az intézkedés befejezését követően a rendőrségnek nem kötelessége a bűncselekményt elkövető személy hazaszállítása.

Az iratok tanúsága szerint a panaszost 4 óra 5 perckor bocsátották szabadon. A következő B.falvára tartó menetrendszerinti busz 4 óra 55 perckor indult aznap az buszpályaudvarról. Az orvosi ügyelet és buszállomás közötti távolság 1 km, amely gyalogosan kb. 10 perc alatt megtehető.

A Testület – mindenek előtt – leszögezi, hogy a rendőrségnek valóban nincs olyan jogszabályi kötelezettsége, mely szerint az állampolgárokat egy-egy rendőri intézkedést követően haza kell szállítaniuk. A jogszabály expressis verbis azt sem mondja ki, hogy a rendőrségnek bármiféle kötelezettsége lenne ilyen esetekben, hogy az állampolgárok hazajutásában segítkezzen.

Ezzel szemben a rendőrség működésére vonatkozó jogszabályok több olyan rendelkezést is tartalmaznak, melyek a rendőrséget általános, jogvédelmi kötelezettséggel ruházzák fel. Így az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdése alapelvei szinten mondja ki, hogy: „A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”. Az Rtv. 15.§-ának (1)-(2) bekezdései pedig rögzítik az intézkedés arányosságának követelményét: „(1) A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. (2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár”.

A jelen ügygel kapcsolatba hozható még az Rtv. 37. §-ának d) pontja, mely szerint: „A rendőr az önvészélyes állapot vagy a személyeket, illetőleg az anyagi javakat közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet megszüntetése érdekében d) közterületen vagy nyilvános helyen - ha az élet

vagy a testi épség védelme megkívánja - intézkedik a magatehetetlen, önkívületben lévő, illetve erősen ittas vagy bódult személynek a lakására vagy kijózanító állomásra, egészségügyi intézetbe kíséréséről, illetőleg szállíttatásáról;”.

Az eset összes körülményének vizsgálata alapján a Testület az alábbi következtetésre jutott. A panaszos nem volt olyan súlyos fokban ittas, mely az Rtv. utóbb idézett intézkedésének (biztonsági intézkedés) az alkalmazását tette volna szükségessé. Érthetően ki tudta magát fejezni, mozgása, viselkedése kontrollált volt, tisztában volt a történetekkel.

A Testület ezen felül vizsgálta, hogy a rendőrség – általános jogvédelmi kötelezettsége alapján – a panaszos hazajutása érdekében a szükséges és elvárható intézkedéseket megtette-e. A rendőrök tudomással bírtak arról, hogy a kb. 10 percre lévő pályaudvarról rendszeres időközönként indul busz a panaszos lakhelyére. Figyelemmel továbbá arra, hogy a panaszost az intézkedést megelőzően látták a vendéglátóipari egységben mint fogyasztó vendéget, alappal feltételezheték a rendőrök, hogy a panaszos rendelkezik az utazáshoz szükséges kézpénzzel.

Ezen túlmenően az intézkedés befejezésekor, sem a panaszbeadványban sem nyilatkozott úgy a panaszos, hogy ne lett volna pénze arra, hogy tömegközlekedési eszköz igénybevételével jusson haza.

A Testület a fentiek alapján úgy foglalt állást, hogy a rendőrség nem követett el mulasztást, egyúttal nem sértett jogszabályi kötelezettséget azzal összefüggésben, hogy a panaszost a kora hajnali órákban hazaengedték és nem gondoskodtak a hazaszállításáról. Erre figyelemmel a Testület álláspontja szerint a panaszos a tisztességes eljáráshoz, és a személyi biztonsághoz való alapvető jogát nem sértette a rendőrség eljárása.

B)

1) A panaszos beadványa és a rendőrség rendelkezésre bocsátott iratok alapján a Testület vizsgálta a feljelentést megelőző, 2011. április 9-én délután foganatósított igazoltatás jogszerűségét és indokoltságát.

A Testület újfent hivatkozik az állásfoglalás IV. rész A) pont 2) alpontjában megjelölt jogszabályhelyekre, így Rtv. 1 §-ra, 13-ra és a 29. §-ra, illetve a Szolgálati Szabályzat 3. §-ra.

A rendőri jelentés szerint az intézkedő járőr a közlekedés biztonsága érdekében igazoltatta a panaszost, mivel tudomása volt arról, hogy előző nap ittas vezetés miatt büntető feljelentés készült a panaszossal szemben. A rendőr azért intézkedett, mert fennállt a veszélye annak, hogy a panaszos ismételten szabályszegést követ el. Az intézkedés során közölte a panaszossal, hogy elveszi a vezetői engedélyét és engedély nélküli vezetés miatt szabálysértési feljelentést tesz.

A panaszos előadása a történésekkel kapcsolatban azt tartalmazta, hogy miután leállt a rendőrök mellé, hogy megtudja az éjszakai intézkedés okát, a rendőr elkérte a vezetői engedélyét, amit a rendőr nem adott vissza neki.

A Szabs. r. 47. § (1) bekezdése szerint az engedély nélküli vezetés szabálysértését követi el az, aki vasúti járművet, légi járművet, gépi meghajtású vízi járművet, úszó munkagépet, illetőleg a közúti forgalomban olyan gépi meghajtású járművet vezet, amelynek vezetésére hatósági engedéllyel nem rendelkezik, továbbá aki e járművek vezetését ilyen személynek átengedi.

A BM rendelet 31. § (1) bekezdés szerint a közlekedési igazgatási hatóság a vezetési jogosultság szünetelésének elrendelésével korlátozza a közúti közlekedésben járművezetőként történő részvételét annak, aki

- a) a 27. § (1) bekezdésében meghatározott szabályszegéseket elkövette, illetőleg
- b) a külön jogszabályban meghatározott egészségi, pályaalkalmassági, képzési és vizsgáztatási előírásoknak nem felel meg.

(2) A vezetési jogosultság szünetelése a bíróság vagy szabálysértési hatóság határozata alapján járműkategóriába, alkategóriába, kombinált kategóriába, járműfajtába tartozó jármű vezetésére is kiterjedhet.

A (3) bekezdés értelmében szünetel a vezetésre való jogosultság:

b) a vezetői engedély helyszíni elvételének, a büntetőeljárás megindításától, illetve ismeretlen tettes ellen indult eljárás esetén a megalapozott gyanú közlésének napjától a büntetőeljárás jogerős befejezéséig, ha az eljárás közúti veszélyeztetés [Btk. 186. §], közúti baleset okozása [Btk. 187. § (2) bekezdésében meghatározott] minősített esete, illetve a járművezetés ittas vagy bódult állapotban (Btk. 188. §) elkövetésének megalapozott gyanúja miatt indult,

(4) A vezetési jogosultság szünetelésének elrendelésére okot adó körülményről az eljáró hatóság értesíti az engedély jogosítottjának lakóhelye (tartózkodási helye) szerint illetékes közlekedési igazgatási hatóságot:

a) a (3) bekezdés b) pontja esetén a büntetőeljárás megindításáról vagy a megalapozott gyanú közléséről szóló értesítés;

e) a 27. § (1) bekezdés d) pontja esetén a rendőri intézkedésről szóló jelentés, feljelentés megküldésével. (Ezen szakasz alább a 2) pont alatt olvasható.)

(5) A helyszínen elvett vezetői engedélyt az elvétel okának megjelölésével együtt az eljáró hatóság az engedély jogosítottjának lakóhelye (tartózkodási helye) szerint illetékes közlekedési igazgatási hatóságnak öt napon belül megküldi.

(6) Amennyiben a vezetési jogosultság szünetelésének feltételét az eljáró hatóság az eljárás megindítását követően észleli, a helyszíni elvétel szabályait értelemszerűen alkalmazni kell.

A rendőrségi iratokból megállapítható, hogy a panaszos vezetői engedélyét a 2011. április 9-én 14 órakor foganatosított rendőri intézkedés alkalmával nem vették el. A panaszos vezetési jogosultság szünetelésének elrendelését 2011. április 26-án kezdeményezték 2011. április 9-i kezdettel.

Tehát a fentiekből kitűnik, hogy a panaszos vezetői jogosultsága az intézkedés időpontjában nem szünetelt még, így nem merülhetett fel az engedély nélküli vezetés szabálysértésének gyanúja, különösképpen, hogy maga az intézkedő rendőr is úgy nyilatkozott, hogy tudomással volt arról, hogy a panaszos vezetői engedélyét nem vették el a korábbi intézkedés alkalmával.

A Testület megállapítása szerint az intézkedő rendőrök kellő jogalap hiányában jártak el a panaszossal szemben. Mindezek alapján a panaszos igazoltatása súlyosan sértette a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő jogát.

A Testület ehelyütt ismételten megjegyzi, hogy ez a megállapítása nem jelent az ügyben érdemi állásfoglalást a szabálysértés, illetve a bűncselekmény elkövetésével kapcsolatban.

2) A panaszos kifogásolta, hogy a két megkérdezett rendőr a vezetői engedélyét elkérte és azt nem adták neki vissza.

A rendőri jelentések rögzítik, hogy a megkérdezett r. törzsőrmester, mivel tudomással volt a panaszos aznap éjszakai előállításáról, a panaszost igazolásra szólította fel, majd közölte vele, hogy vezetői engedélyét a helyszínen elveszi, mivel a panaszos ellen ittas járművezetés vétsége miatt büntetőeljárás indult. Továbbá azt is közölte a rendőr, hogy a mostani eset miatt szabálysértési feljelentést készít ellene engedély nélküli vezetés miatt. A vezetői engedély átvételi elismervény ellenében vette el a r. törzsőrmester.

Az Rtv. 44. § (1) bekezdésének d) pontja lehetővé teszi, hogy a rendőr az Rtv.-ben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a járművezetésre jogosító engedélyt (okmányt), a jármű üzemben tartására vonatkozó hatósági engedélyt (okmányt), a rakományhoz tartozó okmányokat, valamint a jármű hatósági jelzését - a külön jogszabályban meghatározottak szerint - a helyszínen elvegye.

A BM rendelet 27. §-a szabályozza a vezetői engedély helyszíni elvételének lehetőségét, eszerint a rendőr a vezetői engedélyt a helyszínen elveszi, ha

a) a járművezető azzal gyanúsítható, hogy közúti veszélyeztetés [Btk. 186. §], a közúti baleset során maradandó fogyatékosságot, halált, kettőnél több ember halálát vagy halálos tömegszerencsétlenséget okozó [Btk. 187. § (2) bekezdés], illetve a járművezetés ittas vagy bódult állapotban [Btk. 188. §] bűncselekményt követett el,

b)

c) a járművezető járművezetéstől eltiltás hatálya alatt áll, vagy a közlekedési igazgatási hatóság a vezetési jogosultságának szünetelését jogerősen elrendelte,

d) gyanú van arra, hogy a vezetői engedély hamis, meghamisították vagy azzal más módon visszaéltek.

A rendőr a vezetői engedély elvételéről átvételi elismervényt ad, mely tartalmazza az elvétel e rendeletben meghatározott jogalapját.

Ez a lehetőség azonban csak a szabályszegés felismerésekor, a rendőri intézkedés alkalmával áll az intézkedő rendőr rendelkezésére, utólagosan – akár egy későbbi rendőri intézkedés alkalmával – nem alkalmazható, még akkor sem, ha az utóbb intézkedő rendőr tudomással van olyan a korábbi szabályszegésről, ami lehetővé tette volna az akkor intézkedés alkalmával a BM rendelet 27.§-ban szabályozott lehetőség alkalmazását.

Amennyiben a rendőr a helyszínen nem élt valamely okból a vezetői engedély elvételének lehetőségével, noha annak körülményei fennálltak, akkor a BM rendelet 31. § (8) bekezdése szerint a közlekedési igazgatási hatóság kötelezi az ügyfelet a vezetői engedély leadására. A határozat meghozatalával egyidejűleg a vezetői engedély visszavonását, bevonását és a vezetési jogosultság szünetelését nyilvántartásba veszi.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint – összhangban a parancsnoki kivizsgálás megállapításaival - a panaszos vezetői engedélyének elvételére megfelelő jogalap hiányában került sor, ezért sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

3) A panaszos sérelmezte, hogy a vele szemben délután intézkedő járőr a KBM iroda elé hívta és az átvételi elismervény visszaadása mellett vissza kívánta adni a panaszos vezetői engedélyét, amit utóbb meg is tett, azonban a panaszos – felismervén a rendőr szabálytalan eljárását – az átvételi elismervényt nem adta vissza.

A BM rendelet 31. § (11) bekezdése szerint a helyszínen vagy az eljáró hatóság által elvett vezetői engedélyt csak a közlekedési igazgatási hatóság adhatja vissza.

A BM rendelet 33. § (1) bekezdése szerint a vezetői engedély a vezetési jogosultság szünetelésének lejártát követően is csak akkor adható vissza, ha

- a) a vezetői engedély érvényes,
- b) a járművezető a külön jogszabályban meghatározott esetben az utánpótlásos képzésen való részvételét igazolta,
- c) akit a bíróság határozatában a járművezetői jártasság igazolására kötelezett, e kötelezettségének eleget tett,
- d) soron kívüli orvosi és/vagy rendkívüli pályaalkalmassági vizsgálatra kötelezés esetén a járművezető e kötelezésnek eleget tett.

A rendőri jelentésekből kitűnik, hogy miután az intézkedő járőr a kollegáival folytatott konzultációt követően felismerte, hogy a jogszabályi rendelkezéseket félreértve, tévesen vette el a panaszos vezetői engedélyét, megpróbálta azt visszaadni.

Tekintettel arra, hogy a Testület álláspontja szerint már a vezetői engedély elvételére is jogszabályi felhatalmazás hiányában került sor, így annak illetően módon való visszaadása is jogszerűtlen volt, amiatt tehát sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

C)

1) A panaszos kifogásolta, hogy 2011. április 30-án ismételt közlekedésrendészeti intézkedés alá vonták.

A Testület újfent hivatkozik az A) pont 2) alpontjában megjelölt jogszabályhelyekre, így Rtv. 1. §-ra, 13-ra és a 29. §-ra, 44§-ra, illetve a Szolgálati Szabályzat 3. §-ra.

A Szabs. tv. 156/A. § (1) bekezdése szerint a járművezetés az eltiltás tartama alatt szabálysértést követi el az a bíróság vagy szabálysértési hatóság által a járművezetéstől eltiltott személy, aki a járművezetéstől eltiltás hatálya alatt annak érvényesülési körébe tartozó járművet vezet.

A Testület nem vizsgálja, hogy a panaszos cselekménye megvalósította-e a szabálysértés vagy bűncselekmény tényállását, csupán azt értékeli, hogy a panaszos magatartása megfelelő szintű gyanút biztosított-e a rendőri intézkedéshez.

A rendőri jelentés és feljelentés szerint a panaszost a rendőrök (T. B és B. Á. r. főtörzsőrmester) az Rtv. 44. §-a alapján vonták közlekedésrendészeti intézkedés alá a

közlekedés biztonsága érdekében miután megállították, ennek során a panaszost igazolásra szólították fel. A r. főörzsőrmester ellenőrizte az adatokat a KIR-ben, majd az Országos Vezetői Engedély Nyilvántartásban, amely ellenőrzés során kiderült, hogy a panaszos vezetői engedélyét visszavonták.

Tekintettel arra, hogy mind az április 9-i ittas vezetés, mind az április 30-i esetben ugyanazon rendőr, T. B. körzeti megbízott intézkedett, a Testület álláspontja szerint hivatalból tudomása volt arról, hogy a panaszos korábban olyan cselekményt követett, ami a vezetői jogosultságának szünetelését, illetve az engedélye visszavonását vonja maga után.

Az intézkedő rendőrök a Testület szerint az Rtv. 44. § alapján pusztán azért, mert a panaszos közúton gépjárművel közlekedett – arra okot adó egyéb körülmény nélkül is – megfelelő felhatalmazás birtokában jártak el és kezdték meg a panaszos igazoltatását.

A rendőrök intézkedésre ugyanakkor az Rtv. 29.§ (1) bekezdése is megfelelő jogalapot biztosított, tekintettel arra, hogy a panaszos gépjárművel történő közlekedése – figyelembe véve az igazoltatást megelőző történéseket - felvetette az eltiltás hatálya alatti járművezetés szabálysértésének gyanúját, aminek észlelése a rendőrök intézkedési kötelezettségét vonta maga után.

A Testület megállapítása szerint az intézkedő rendőrök a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő jogalap birtokában jártak el a panaszossal szemben. Mindezek alapján a panaszos igazoltatása nem sértette a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő jogát.

2) A panaszos kifogásolta, hogy a vezetői engedélyét az intézkedés során elvették.

A Testület hivatkozik az A) pont 2) alpontjában megjelölt jogszabályhelyekre, így Rtv. 44. § (1) bekezdésének d) pontjára és a BM rendelet 27. § (1) bekezdés c) pontjára.

A rendőri jelentések rögzítik, hogy a közlekedésrendészeti intézkedés során az intézkedő rendőr az Országos Vezetői Engedély Nyilvántartásban is leellenőrizte a panaszos adatait az ügyeletes tiszt segítségével. Ekkor megállapítást nyert, hogy a panaszost az E. Rendőrkapitányság határozatában a járművezetéstől eltiltotta. A fentiek után a panaszostól a vezetői engedélyét átvételi elismervényen bevonta r. főörzsőrmester, melynek egy példányát átadta neki.

B.falva Város Jegyzőjének határozatából pedig kitűnik, hogy a jegyző a BM rendelet alapján elrendelte - az E. Rendőrkapitányság által indított büntetőeljárás alapján - a panaszos a vezetési jogosultságának szünetelését a büntetőeljárás jogerős befejezéséig, egyúttal a vezetési jogosultságot igazoló okmányát visszavonta. A vezetési jogosultság szünetelésének kezdete: 2011. április 9.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a rendőrök megfelelő jogszabályi felhatalmazás alapján jártak el akkor, amikor a közlekedésrendészeti intézkedés során a panaszos vezetői engedélyének elvétele mellett döntöttek.

A Testület álláspontja szerint a fentiek alapján nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a vezetői engedély elvétele miatt.

IV.

A) A Testület megállapítása szerint az intézkedő rendőrök a 2011. április 9-án 3 óra körül történt esetben a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő jogalap birtokában jártak el a panaszossal szemben. Mindezek alapján a panaszos igazoltatása nem sértette a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő jogát.

A ruházat átvizsgálás kapcsán a panaszos emberi méltósághoz való joga nem sérült, mert az alapjog korlátozására jogszerűen került sor.

Ugyanakkor súlyos mértékben sérült a panaszos emberi méltósághoz való joga, mivel a bilincs alkalmazására jogalap nélkül került sor.

A Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni arról, hogy a panaszos előállítására kellő jogalap birtokában került-e sor, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának és a személyi szabadsághoz való jogának sérelmét nem tudta megállapítani. Szintén nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a rendőrök betartották-e Rtv. 33. § (4) bekezdésben előírt szabályokat, illetve abban sem, hogy a panaszos hozzátartozójának vagy más általa kért személynek a kiértékelése megtörtént-e, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét nem tudta megállapítani.

Szintén nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a rendőrök betartották-e a rendőri fellépés Rtv. 20. § (2) bekezdésben előírt szabályait, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét nem tudta megállapítani.

A Testület álláspontja szerint a rendőrség nem követett el mulasztást, egyúttal nem sértett jogszabályi kötelezettséget azzal összefüggésben, hogy a panaszost a kora hajnali órákban hazaengedték és nem gondoskodtak a hazaszállításáról. Erre figyelemmel a Testület álláspontja szerint a panaszos a tisztességes eljáráshoz, és a személyi biztonsághoz való alapvető jogát nem sértette a rendőrség eljárása.

B) A Testület megállapítása szerint az intézkedő rendőrök kellő jogalap hiányában jártak el a panaszossal szemben 2011. április 9-én délután 14 órakor. Mindezek alapján a panaszos igazoltatása sértette a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő jogát. A panaszos vezetői engedélyének elvételére megfelelő jogalap hiányában került sor, ezért sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

Tekintettel arra, hogy a Testület álláspontja szerint már a vezetői engedély elvételére is jogszabályi felhatalmazás hiányában került sor, így annak ilyen módon való visszaadása is jogszerűtlen, ezért sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

C) A Testület megállapítása szerint az intézkedő rendőrök a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő jogalap birtokában jártak el a panaszossal szemben 2011. április 30-án. Mindezek alapján a panaszos igazoltatása nem sértette a panaszos személyes adatok

védelméhez fűződő jogát. Szintén nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a vezetői engedély elvétele miatt, mivel arra megfelelő jogalap birtokában került sor.

Mindezekre tekintettel a Testület az Rtv. 92. § (1 bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2011. december 20.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag